

Banská Bystrica 16. októbra 2015
POZ 1109-2013 II/103-2015

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 11. marca 2015 prihlasovateľom Danielom Andrášom & Biopurus, Lesná 425/3, 958 01 Partizánske, v konaní zastúpeným spoločnosťou CONSULTUS, s. r. o., Vysoká 14, 811 06 Bratislava (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 1109-2013/Z-55-2015 z 30. januára 2015 o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „BIOPURUS“, č. spisu POZ 1109-2013, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 1109-2013/Z-55-2015 z 30. januára 2015 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 1109-2013/Z-55-2015 z 30. januára 2015 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej „zákon o ochranných známkach“) v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. b) a c) predmetného zákona zamietnutá prihláška slovnej ochrannej známky „BIOPURUS“, č. spisu POZ 1109-2013 (ďalej „prihlásené označenie“), pre všetky nárokovvané tovary.

Dôvodom napadnutého rozhodnutia, ktorému predchádzala správa úradu zo 7. októbra 2013, ktorou bol prihlasovateľ oboznámený s výsledkom prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia, bolo konštatovanie, že výlučne slovné označenie „BIOPURUS“ napĺňa vo vzťahu ku všetkým nárokovvaným tovarom v triedach 5, 29, 30 medzinárodného triedenia tovarov a služieb zápisné výluky v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach, pretože nemá rozlišovaciu spôsobilosť a zároveň je tvorené výlučne údajmi, ktoré môžu v obchodnom styku slúžiť na opis vlastností, resp. kvality nárokovvaných tovarov. Prvostupňový orgán poukázal na to, že prihlásené označenie pozostáva zo slovných častí „BIO-“ a „-PURUS“. Prvok „BIO“ predstavuje v zložených slovách prvú časť s významom „vyrobený s použitím prírodných látok, vzťah k životu“ (In.: Veľký slovník cudzích slov, SAMO, Bratislava, 1997). Predpona „bio-“ sa v bežnom vnímaní spotrebiteľa používa v mnohých oblastiach. Ide napríklad o oblasť zdravého životného štýlu, zdravej výživy, ekologického pestovania poľnohospodárskych plodín, resp. chovu zvierat, či vo všeobecnosti ako poukaz na dodržanie postupov, ktoré sú šetrné k prírode. Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí zdôraznil, že s takýmto vnímaním slovného prvku „BIO“ v prihlásenom označení súhlasil aj samotný prihlasovateľ, keď vo svojom vyjadrení z 12. decembra 2013 konštatoval, že spotrebiteľia inklinujúci k zdravému životnému štýlu ho vnímajú ako „majúci vzťah k prírode, životu“. Pokiaľ ide o druhú časť prihláseného označenia „PURUS“, prvostupňový orgán zastal názor, že priemerný spotrebiteľ bude toto slovo vnímať ako latinské slovo s významom „čistý, rýdzi“.

S ohľadom na uvedené prvostupňový orgán považoval za dôvodné konštatovať, že prihlasované označenie vo vzťahu k uplatňovaným tovarom v triede 5, 29 a 30 medzinárodného triedenia tovarov a služieb nemá rozlišovaciu spôsobilosť, pretože neumožňuje spotrebiteľovi identifikovať pôvod tovarov a odlíšiť ich tak od

tovarov iného pôvodu. Prihlásené označenie neumožní priemernému spotrebiteľovi pri neskoršom nadobúdaní týchto tovarov zopakovať nákupnú skúsenosť, ak bola pozitívna, alebo sa jej vyhnúť, ak bola negatívna. Prvostupňový orgán preto konštatoval naplnenie zápisnej výluky v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Zároveň zastal názor, že označenie „BIOPURUS“ je tvorené výlučne údajmi, ktoré opisujú vlastnosti nárokových tovarov v triede 5, 29 a 30 medzinárodného triedenia tovarov a služieb v tom zmysle, že ide o „čisto bio tovary“, resp. tovary, ktoré obsahujú čisto prírodné látky. Prihlásené označenie u spotrebiteľa vyvoláva dostatočne priamu a konkrétnu spojitosť s prihlásenými tovarmi, ktorá mu umožní okamžite a bez ďalšieho rozmýšľania vnímať opis vlastností prihlásených tovarov. Na základe uvedeného považoval preto za potrebné napadnutú prihlášku ochrannej známky zamietnuť aj v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) citovaného zákona. Na doplnenie uviedol, že prihlásené označenie „BIOPURUS“ by malo zostať voľné pre všetky subjekty, ktoré pôsobia v oblasti bioproduktov.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v odôvodnení ktorého vyjadril svoj nesúhlas so záverom prvostupňového rozhodnutia, že prihlásené označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť a je opisné vo vzťahu k všetkým nárokovým tovarom.

Opätovne poukázal na rovnaké skutočnosti ako vo svojom vyjadrení k prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia z 12. decembra 2013. Uviedol, že medzi zaregistrovanými ochrannými známkami sa vyskytuje značný počet označení, ktoré nesú istý stupeň opisnosti s cieľom vyvolať v mysli spotrebiteľa pozitívnu asociáciu s výrobkom, t. j. nie všetkým označeniam, ktoré nie sú čisto fantazijné alebo nie sú používané bez súvislosti s druhom výrobku, nutne chýba rozlišovacia spôsobilosť. Podľa prihlasovateľa ide o kategóriu označení, ktoré sú sugestívne, pretože vyvolávajú asociáciu medzi výrobkami a ich vlastnosťami bez toho, aby boli úplne opisné, a preto takéto označenia môžu byť zapísané do registra. Prihlasovateľ znovu uviedol označenia výlučne slovného charakteru, ktoré boli zaregistrované ako ochranné známky Spoločenstva, konkrétne č. 787333 „BIO-OPTIMAL“, č. 299487 „PRO-VITAL LINE“, č. 6842851 „PURUS“, č. 9712563 „purus“, č. 70607 „VITAL“, č. 227892 „PHYTO-VITAL“, ako aj slovnú ochrannú známku č. 198626 „BIO-SELEN“ platnú v Českej republike. Prihlasovateľ v danej súvislosti odmietol námietku prvostupňového orgánu, ktorý uviedol, že *„nie je možné ich akceptovať ako príklady opisných označení, ktoré boli zapísané ako ochranné známky, keďže okrem znenia označení nie sú známe ostatné okolnosti posudzovaných prípadov, na základe ktorých im bola priznaná zápisná spôsobilosť“*. Prihlasovateľ zastal názor, že napr. slovo „VITAL“ by malo zostať voľné pre všetky subjekty pôsobiace na trhu a ani znalosť ostatných okolností posudzovaného prípadu by nevyvážila fakt, že ide o opisné prídavné meno.

Prihlasovateľ opätovne zdôraznil, že opisný charakter ochrannej známky sa musí posudzovať jednak vo vzťahu k výrobkom a službám, pre ktoré sa navrhuje zápis označenia a jednak vo vzťahu k vnímaniu týchto výrobkov alebo služieb príslušnou skupinou verejnosti. Pokiaľ ide o časť prihláseného označenia „BIO“, prihlasovateľ súhlasil s tým, že spotrebiteľia inklinujúci k zdravému životnému štýlu si túto predponu vysvetľujú ako „majúci vzťah k prírode, životu“, teda táto časť vypovedá o vlastnostiach tovarov, pre ktoré sa označenie prihlasuje. V tejto súvislosti však zdôraznil, že táto časť označenia sa vyskytuje v značnom množstve registrovaných ochranných znáмок, a to práve pre jej schopnosť pozitívnej sugescie. K druhej časti prihláseného označenia „PURUS“ prihlasovateľ uviedol, že toto slovo nie je vlastné slovenskému jazyku a s ohľadom na všeobecnú neznalosť latinčiny u bežného spotrebiteľa je možné domnievať sa, že zákazník bude vnímať prihlásené označenie „BIOPURUS“ celostne ako vymyslený novotvar a označenie obchodného pôvodu, nie ako dve prídavné mená opisujúce kvalitu výrobkov, resp. ich vlastnosti.

V súvislosti s frekvenciou výskytu latinských slov v názvoch výrobkov na trhu prihlásených tovarov prihlasovateľ odmietol tvrdenie prvostupňového orgánu, že v oblasti tovarov v triede 5 medzinárodného triedenia tovarov a služieb je používanie latinských pojmov bežné. Prihlasovateľ vyjadril presvedčenie, že výskyt latinského názvoslovia práve pre nedostatočné povedomie medzi spotrebiteľmi sa obmedzuje na farmaceutické výrobky, pri ostatných tovaroch v triede 5 je výskyt latinského názvoslovia viac než raritný.

V podanom rozklade prihlasovateľ opakovane podporil svoj argument ohľadom časti „PURUS“, ktorú údajne prevzal z názvu rieky v Južnej Amerike Rio Purus. Prihlásené označenie „BIOPURUS“ je slovnou hračkou odvodenou od „Rio Purus“, a preto je maximálne dištinkívne, nakoľko pre bežného spotrebiteľa ide o označenie poukazujúce na prakticky neznámu zemepisnú lokalitu. Údaje o miestach, o ktorých by nikto nepredpokladal, že by tam mohli byť príslušné výrobky vyrábané, môžu mať vysokú rozlišovaciu spôsobilosť, pretože v takom prípade je použitie zemepisného označenia čisto fantazijné.

Záverom prihlasovateľ poukázal na 10-ročnú celoslovenskú distribúciu výrobkov označených prihláseným označením, z čoho vyplýva, že priemerný slovenský spotrebiteľ opakuje svoju pozitívnu nákupnú skúsenosť pri nadobúdaní daných tovarov už desať rokov, čiže „BIOPURUS“ je dostatočne originálne označenie na to, aby bolo schopné individualizovať tovary prihlasovateľa a odlíšiť ich od tovarov iných subjektov na trhu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zastal názor, že vyvrátil námietky prvostupňového orgánu o zápisnej nespôsobilosti prihláseného označenia v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach a požiadal, aby bolo prihlásené označenie zapísané do registra ochranných známk.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podaného rozkladu, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu, prípadne času výroby tovarov či poskytnutia služieb, alebo iných vlastností tovarov alebo služieb.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach označenie uvedené v odseku 1 písm. b) až d) sa zapíše do registra, ak prihlasovateľ preukáže, že označenie nadobudlo pred dňom podania prihlášky, na základe jeho používania na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky, rozlišovaciu spôsobilosť k tovarom alebo službám, pre ktoré je prihlásené.

Prihláška slovej ochrannej známky „BIOPURUS“, č. spisu POZ 1109-2013, bola prihlasovateľom Danielom Andrášom & Biopurus, Lesná 425/3, 958 01 Partizánske, podaná 28. júna 2013 pre tovary „*potravinové doplnky pre ľudí a zvieratá; farmaceutické a zverolekárske výrobky; diétne potraviny a diétne látky na lekárske alebo zverolekárske účely, potraviny pre dojčatá*“ v triede 5 „*jedlé oleje a tuky; mäso, ryby, hydina a zverina; mäsové výťažky; konzervované, mrazené, sušené a varené ovocie a zelenina; ovocné rôsoly, husté zaváraniny, kompóty; vajcia; mlieko a mliečne výrobky*“ v triede 29 a „*koreniny; káva, čaj, kakao a kávové náhradky; ryža; tapioka a ságo; múka a obilninové výrobky; chlieb, pekárske a cukrárske výrobky; zmrzliny; cukor, med, melasový sirup; kvasnice, prášky do pečiva; soľ; horčica; ocot, omáčky (chuťové prísady)*“ v triede 30 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ spochybnil záver prvostupňového orgánu o zamietnutí prihlášky ochrannej známky č. spisu POZ 1109-2013 v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach a zotrval na konštatovaní o zápisnej spôsobilosti prihláseného slovného označenia „BIOPURUS“ pre všetky nárokovvané tovary.

Pred samotným preskúmaním dôvodov, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, poukazuje orgán rozhodujúci o rozklade na základné zásady a princípy známkového práva a na význam a zmysel ochranných známk. V intenciách ustanovenia § 2 zákona o ochranných známkach možno za ochrannú známku uznať označenie, ktoré možno graficky znázorniť a ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, písmená, číslice, kresby, tvar tovaru alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie, ak takéto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, t. j. označenie, ktoré má rozlišovaciu spôsobilosť. Uvedená možnosť a schopnosť identifikácie obchodného pôvodu tovaru a služby (s cieľom umožniť spotrebiteľovi, ktorý nadobudne tovar alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať neskôr ten istý výber, ak sa skúsenosť ukáže byť pozitívnou alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže byť negatívnou) je vyjadrením základnej funkcie ochrannej známky.

Pri skúmaní zápisnej spôsobilosti označenia (s ohľadom na uvedenú základnú funkciu ochrannej známky) je potrebné posúdiť, či je označenie spôsobilé odlišiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby (tzv. vnútorná rozlišovacia spôsobilosť), pričom je potrebné vziať do úvahy dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa s prihliadnutím na charakter a povahu prihlásených tovarov a služieb. Relevantným spotrebiteľom sa rozumie najmä potenciálny spotrebiteľ daného druhu tovarov alebo služieb, osoby zapojené do distribučnej siete, prípadne obchodné kruhy zaoberajúce sa takým druhom tovarov alebo služieb, pre ktoré je označenie prihlásené. Na to, aby označenie malo rozlišovaciu spôsobilosť a nebola uplatnená zápisná výluka podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, nestačí, aby sa označenie len odlišovalo od iných zapísaných alebo známych označení, ale je potrebné, aby svojou formou a obsahom bolo do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať tovary a služby. S ohľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že označenie má rozlišovaciu spôsobilosť pre konkrétne tovary a služby, ak spotrebiteľ je alebo bude podľa neho schopný odlišiť tovary a služby pochádzajúce z určitého obchodného zdroja (tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby).

Ďalšia absolútna zápisná výluka uvedená v § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach bráni zápisu označenia, ktoré je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi poukazujúcimi na niektorú z „vlastností“ tovaru alebo služby, pre ktorú sa zápis žiada, a preto by mali takéto označenia ostať voľné všetkým subjektom pôsobiacim na trhu s dotknutými tovarmi a službami. Vymenovanie dôvodov zápisu nespôsobilých označení a údajov (vlastností tovarov alebo služieb) v písmene c) je len demonštratívne a pri posudzovaní zápisnej spôsobilosti označenia tak možno brať do úvahy aj akúkoľvek inú „vlastnosť“ tovarov alebo služieb, pre ktoré sa označenie prihlasuje.

Existenciu prekážok brániacich zápisu označenia ako ochrannej známky, ktoré sú uvedené v § 5 ods. 1 písm. b) až d) zákona o ochranných známkach, možno prekonať preukázaním nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti vo vzťahu k tým tovarom a službám, pre ktoré je označenie prihlásené (§ 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach). Rozlišovaciu spôsobilosť môže označenie nadobudnúť len intenzívnym a dlhodobým používaním, vďaka ktorému relevantná verejnosť identifikuje tovary a služby označenia ako tovary a služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. Uniesť dôkazné bremeno, t. j. označiť a predložiť potrebné dôkazy a uvedenými dôkazmi svoje tvrdenia preukázať, musí v zmysle § 52 ods. 1 a 3 zákona o ochranných známkach prihlasovateľ. Pri posudzovaní, či prihlasovateľ prostredníctvom predložených dokladov preukázal nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti označenia v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, vychádza úrad z okolností konkrétneho prípadu a do úvahy berie viaceré relevantné faktory – predovšetkým charakter označenia, intenzitu, čas, zemepisné rozšírenie, dobu jeho používania, podiel, v akom je označenie zastúpené na trhu, výšku investícií vynaložených na jeho propagáciu a pod. Nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti pritom posudzuje vo vzťahu k osobe prihlasovateľa, pred dňom podania prihlášky ochrannej známky a s ohľadom na územný princíp.

Pri skúmaní vecných dôvodov, ktoré viedli k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie je tvorené slovom „BIOPURUS“ napísaným bežným typom písma bez akýchkoľvek ďalších slovných alebo grafických prvkov. Prihláška ochrannej známky, predmetom ktorej je prihlásené označenie, je nárokováná pre tovary v triede 5, 29 a 30 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, a to pre potraviny rôzneho druhu, potravinové doplnky a farmaceutické a zverolekárske výrobky. Vzhľadom na charakter prihlásených tovarov orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že slovenský spotrebiteľ bude vnímať prihlásené označenie ako spojenie dvoch slovných častí „BIO“ a „PURUS“. Slovenský jazyk už v súčasnosti obsahuje pomerne veľké množstvo slov obsahujúcich predponu „bio-“ vnímanú vo význame „biologický, týkajúci sa života, životných pochodov, živých organizmov alebo tkanív, prípadne vyrobený s použitím prírodných látok“, pričom túto skutočnosť pripustil aj prihlasovateľ vo svojich vyjadreniach. Pokiaľ ide o druhú časť prihláseného označenia „PURUS“, orgán

rozhodujúci o rozklade zdieľa rovnaký názor ako prvostupňový orgán, že dané slovo má pôvod v latinskom jazyku, kde sa vyskytuje slovo „pūrus“ mužského rodu (vyslovuje sa „purus“), v ženskom rode „pūra“, v strednom rode „pūrum“, pričom predstavuje význam „čistý, očisťujúci, jasný, rýdzi, poctivý či správny“ (viď v tejte súvislosti Latinsko slovenský slovník, autor Prof. PhDr. Július Špaňár, CSc.).

V preskúvanom prípade vzhľadom na povahu prihlásených tovarov je potrebné uvažovať okrem odbornej verejnosti (farmaceutické výrobky) najmä so širokou spotrebiteľskou verejnosťou (potraviny, potravinové doplnky). Vo všeobecnosti medzi relevantnou verejnosťou už niekoľko desaťročí pretrváva trend zdravého životného štýlu, ktorý je okrem iného zameraný na čisté životné prostredie a čisté biopotraviny pestované na biofarmách bez použitia chemických hnojív a postrekov, v prípade živočíšnej výroby ide taktiež o chov v čistom prostredí čistou, čiže kvalitnou stravou. Vzhľadom na daný trend, ktorý je v súčasnosti často propagovaný, sú biopotraviny v čoraz väčšej obľube napriek ich vyššej cenovej náročnosti, pričom ich výberu práve z uvedených dôvodov kladie spotrebiteľ vyššiu pozornosť. Výraz „biopotraviny“ sa stal súčasťou jazyka, hovorovo sa niekedy použije len výraz „bio“. S ohľadom na uvedené aj v prípade potravín, potravinových doplnkov či farmaceutických výrobkov označených ako „BIOPURUS“ príslušný zákazník kladúci dôraz na kvalitu spozornie a bude vnímať takto označený výrobok ako „čistý biovýrobok“, resp. „biopotravinu“ bez obsahu škodlivých látok a vypestovaný či vyvinutý v súlade s prírodou.

K argumentu prihlasovateľa, že relevantný spotrebiteľ neovláda latinský jazyk, a časť prihláseného označenia „-PURUS“ bude vnímať ako fantazijnú, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné. Priemerná slovenská verejnosť je už v súčasnosti pomerne dobre jazykovo vzdelaná, nehovoriac o odbornej zdravotníckej verejnosti (vo vzťahu k tovarom v triede 5 medzinárodného triedenia tovarov a služieb), ktorá absolvovala štúdium latinského jazyka. Korene viacerých jazykov, ako napríklad francúzština, španielčina, portugalčina či taliančina, majú základ v latinčine, a tak v týchto jazykoch sa vo význame „čistý“ v rôznych tvaroch vyskytujú slová ako „pur, pure, pura, puro“. Slovo „pure“ vo význame „veľmi čistý, krásny“ je súčasťou aj anglického jazyka a slovo „pur“ vo význame „čistý, rýdzi“ alebo „bez prímiesí“ sa dokonca vyskytuje aj v nemeckom jazyku, pričom v druhom gramatickom páde alebo vo vzťahu k strednému rodu je to slovo „pures“, napríklad známy je výraz „pures Gold“ (čisté, rýdze zlato). Orgán rozhodujúci o rozklade preto zastáva názor, že priemerný jazykovo vzdelaný spotrebiteľ si spojí výraz „purus“, ktorý znie latinsky, s obdobnými výrazmi z príbuzných jazykov. Orgán rozhodujúci o rozklade je preto presvedčený, že význam slova „purus“ nebude pre relevantného spotrebiteľa neznámym, ako sa to snaží v rozklade prezentovať prihlasovateľ.

Prihlasovateľ oponuje uvedenej zápisnej výluke tvrdením, že prihlásené označenie „BIOPURUS“ je slovnou hračkou odvodenou od „Rio Purus“, a preto je maximálne dištinkívne. Názov „Rio Purus“ predstavuje pomenovanie rieky v Južnej Amerike, ktorá preteká štátmi Peru a Brazíliou. Podľa prihlasovateľa, táto rieka je pre slovenského spotrebiteľa neznáma, a preto ide o fantazijný výraz s dostatočnou rozlišovacou spôsobilosťou. Orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že je dôležité, ako prihlásené označenie vníma samotný spotrebiteľ. Sám prihlasovateľ potvrdil, že existencia rieky „Rio Purus“ na tak vzdialenom území ako je Južná Amerika je pre slovenského spotrebiteľa neznáma. Vzhľadom na uvedené slovenský spotrebiteľ nebude vnímať prihlásené označenie ako fantazijné vo vzťahu k prihláseným tovarom, ale prikloní sa k významu latinského slova, ktorý v ňom evokuje určitú súvislosť, a to význam čistých biovýrobkov. Pokiaľ ide o názov rieky, možno ho v španielčine vnímať ako „Čistá rieka“, čo opätovne navodzuje spojenie s niečím čistým, „bez škodlivých a znečisťujúcich prvkov“, a preto slovná hračka odvodená od názvu rieky vo vzťahu k prihláseným tovarom navodzuje alebo naznačuje čistotu, a tým aj výnimočnú kvalitu takto označených potravín či tovarov z triedy 5 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z uvedeného vyplýva, že označenie „BIOPURUS“ nie je fantazijné označenie vo vzťahu k prihláseným, tovarom, a preto nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach. Berúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že keďže prihlásené označenie opisuje vlastnosti, resp. kvalitu danej potraviny, potravinového doplnku alebo farmaceutického výrobku, sú naplnené podmienky zápisnej výlučky aj v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach.

Pokiaľ ide o poukaz prihlasovateľa na zaregistrované ochranné známky Spoločenstva č. 787333 „BIO-OPTIMAL“, č. 299487 „PRO-VITAL LINE“, č. 6842851 „PURUS“, č. 9712563 „purus“, č. 70607 „VITAL“, č. 227892 „PHYTO-VITAL“ a českú ochrannú známku, č. 198626 „BIO-SELEN“, ktoré hoci pozostávajú z naznačujúcich slovných prvkov, neboli posúdené ako označenia bez rozlišovacej spôsobilosti, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné. Známková prax sa vyvíja, niektoré ochranné známky boli zaregistrované v deväťdesiatych rokoch minulého storočia, niektoré sú zapísané vo vzťahu k odlišným

tovarom a službám, čiže v prípade menovaných ochranných známkov nejde o úplne analogické okolnosti k preskúmanému prípadu. Zápisná spôsobilosť označenia prihláseného na zápis ako ochrannej známky je úradom vždy skúmaná v zmysle platného zákona o ochranných známkach, s ohľadom na špecifika konkrétneho prípadu dané charakterom a druhom označenia a prihlásenými tovarmi a službami, pričom rozhodovanie je založené na správnej úvahe vychádzajúcej zo skutkového stavu daného prípadu a doterajšej praxe v podobných prípadoch, zohľadňujúc a vykonajúc dôkazy predložené účastníkom konania. Orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že v prípade, ak nejaké označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť, nemožno dospieť k záveru, že rozhodnutie o zamietnutí prihlášky je nezákonné len preto, že v minulosti boli do registra ochranných známkov zapísané označenia, o ktorých sa prihlasovateľ domnieva, že ide o označenia obdobného charakteru. Samotný zápis ochranných známkov v registri tiež nemôže prihlasovateľovi vypovedať o okolnostiach ich zápisu (napr. či nebola preukazovaná rozlišovacia spôsobilosť), preto odkaz prihlasovateľa na zapísané ochranné známky nemožno bez ďalšieho považovať za postačujúci na prekonanie uplatnených zápisných výluk, ktoré sa týkajú jeho prihláseného označenia. Orgán rozhodujúci o rozklade okrem uvedeného zdôrazňuje, že ochranné známky, na ktoré poukázal prihlasovateľ, nie sú slovenskými národnými ochrannými známkami.

Vzhľadom na to, že prihlásené označenie „BIOPURUS“ je vo vzťahu k nárokovaným tovarom v triedach 5, 29 a 30 medzinárodného triedenia tovarov a služieb bez rozlišovacej spôsobilosti a opisuje vlastnosti, resp. kvalitu príslušných tovarov, teda na jeho základe nedokáže spotrebiteľ rozlíšiť obchodný pôvod takto označeného tovaru, takéto označenie nemôže byť zaregistrované ako ochranná známka pre jeden subjekt, ale musí ostať voľné pre použitie na relevantnom trhu, aby aj iné subjekty mohli takéto označenie používať vo vzťahu k predmetným výrobkom za účelom poukázania na vlastnosť či kvalitu týchto výrobkov.

Prihlasovateľ nepredložil žiadne dôkazy o nadobudnutí rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia v prospech jeho subjektu. Z uvedeného dôvodu jeho poukaz na opakovanú pozitívnu desaťročnú nákupnú skúsenosť priemerného slovenského spotrebiteľa nemôže bez náležitých dôkazov odstrániť zápisnú výluku vyplývajúcu z § 5 ods. písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade dospel k záveru, že prvostupňový orgán rozhodol správne, pričom vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci a nezapríčinil vznik neodôvodnených rozdielov v skutkovo podobných prípadoch. Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí odôvodnil, ktoré skutočnosti boli rozhodujúce a ktoré viedli k záveru o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „BIOPURUS“, č. spisu POZ 1109-2013, v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné podľa § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov preskúmať súdom.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

CONSULTUS, s. r. o.

Vysoká 14

811 06 Bratislava